

РАДЯНІЗАЦІЯ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Радянізація Західної України була частиною загальної політики СРСР, спрямованої на встановлення комуністичного режиму на всіх окупованих ним територіях. Спроби Росії перетворити Україну на складову частину неорадянського геополітичного проєкту на поч. ХХІ ст. зумовлюють посилену увагу до відповідного досвіду радянського державотворення 1939-1941 рр. на західноукраїнських землях.

Радянська влада проголосила нову політику побудови соціалістичного суспільства, що передбачала перетворення всіх сфер життя за радянськими принципами. Одним з основних способів радянізації був демонтаж польських та інших державних структур і заборона українських політичних організацій. СРСР встановив власну політичну систему на західноукраїнських землях, включаючи створення підконтрольній комуністичній партії Ради народних депутатів.

У рамках радянізації було проведено загальну кампанію соціалізації, включаючи колективізацію сільського господарства та індустріалізацію, що означало перехід від приватної власності на землю до колективного володіння. Було проведено індустріалізацію регіону, орієнтовану на розвиток важкої промисловості, створення великих комбінатів та заводів.

Вживання української мови була обмеженою, а використання російської мови заохочувалося в школах та державних установах. Пропаганда комуністичної ідеології серед місцевого населення передбачала гіперболізацію ролі СРСР у економічному розвитку регіону. Радянізація Західної України призвела до значних соціальних і культурних змін. Радянська влада провела активну репресивну політику проти «ворожих елементів», що призвело до масових репресій та депортацій місцевого населення.